

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 32, No 3 (1981)

Υπεύθυνοι σύμφωνα με το νόμο

ΙΣΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Επιστημονικό Σωματείο άνωγειογραφημένο, άριθ. άποφ. 5410/19.2.1975 Πρωτοδικείου 'Αθηνών.

Πρόεδρος γιά τό έτος 1981: Κων. Ταρλατζής

ΕΚΔΟΤΗΣ: 'Εκδίδεται υπό αίρετής πενταμελούς συντακτικής επιτροπής (Σ.Ε.) μελών τής Ε.Κ.Ε.

ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: 'Ο Πρόεδρος τής Σ.Ε. Λουκάς Εύσταθίου, Ζαλοκώστα 30, Χαλάνδρι, Τηλ. 6823459

Μέλη Σν/κής 'Επ.:
Χ. Παππούς
Α Σέμενης
Ι. Δημητριάδης
Σ. Κολάγης

Φοιτοσυγχροθεσία - 'Εκτύπωση:
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

'Αρδητεού 12-16 'Αθήνα
Τηλ. 9217513 - 9214820
ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: 'Αθήνα

Τοχ. Διεύθυνση:
Τοχ. Θορίς 407
Κέντρικό Ταχυδρομείο
'Αθήνα

Συνδρομές:

Ετήσια έσωτερικού	δρχ.	500
Ετήσια έξωτερικού	»	1000
Ετήσια φοιτητών ήμεδαπής	»	300
Ετήσια φοιτητών άλλουδαπής	»	500
Τιμή έκαστου τεύχους	»	200
Ίδρύματα κ.λπ.	»	1000

Address: P.O.B. 407
Central Post Office
Athens - Greece

Redaction: L. Efstathiou
Zalokosta 30,
Halandri
Greece

Subscription rates:
(Foreign Countries)
\$ U.S.A. 20 per year.

Δελτίον
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
ΤΟΜΟΣ 32
ΤΕΥΧΟΣ 3

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
1981

Bulletin
OF THE HELLENIC
VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
SECOND PERIOD
VOLUME 32
No 3

JULY - SEPTEMBER
1981

'Επιταγές και έμβάσματα αποστέλλονται έπ' όνόματι κ. Στ. Μάλαρη κτην. 'Ινστ. 'Υγιεινής και τεχνολογίας Τροφίμων, 'Ιερά όδός 75, Τ.Τ. 303 'Αθήνα. Μελέτες, έπιστολές κ.λπ. αποστέλλονται στόν κ. Α. Εύσταθίου, Κτηνιατρικό 'Ινστιτούτο Φυσιολογίας, 'Αναπαραγωγής και Διατροφής Ζώων, Ναυπόλεως 9.25, 'Αγία Παρασκευή 'Αττικής.

Contagiousness of swine vesicular disease to man

I. A. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

doi: [10.12681/jhvms.21498](https://doi.org/10.12681/jhvms.21498)

Copyright © 2019, I. A. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ I. A. (2019). Contagiousness of swine vesicular disease to man. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 32(3), 206–212. <https://doi.org/10.12681/jhvms.21498>

ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΟΥ ΤΗΣ ΦΥΣΑΛΙΔΩΔΟΥΣ ΝΟΣΟΥ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ*

Υπό

I.A. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ**

CONTAGIOUSNESS OF SWINE VESICULAR DISEASE TO MAN

By

I.A. DIMITRIADIS***

SUMMARY

Nine persons dealing with the clinical and laboratory diagnosis of swine vesicular disease were serologically examined. Among them one person working in the laboratory laundry experienced mucosal lesions in his mouth and tongue two weeks after SVD virus isolation and subsequent diagnostic works.

Another person who was accidentally pricked by syringe needle infected with SVD - virus during the reproduction of the disease in pigs didn't show any symptoms.

All sera were negative in double immunodiffusion test. In the neutralization test except one serum which was doubtful (titre 1:24) all other were negative (titre 1:16).

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο ιός της Φυσαλιδώδους Νόσου τών Χοίρων (Φ. Ν. Χ) μπορεί να προξενήσει στον άνθρωπο κλινικά συμπτώματα παρόμοια με εκείνα τών ιών Coxsackie, πού μπορούν να ποικίλουν σε σοβαρότητα από έλαφρά άδιαθεσία μέχρι άσηπτική μηνιγγίτιδα^(1,2,3,4).

Κατά τούς πρώτους μήνες του 1973 εργαστηριακοί υπάλληλοι του Ίνστιτούτου στο Pirbright της Άγγλιας, πού εργαζόντουσαν με τόν ιό της Φ. Ν. Χ., παρουσίασαν συμπτώματα παρόμοια με εκείνα τών ιών Coxsackie. Από την εργαστηριακή εξέταση άποδείχτηκε, ότι τά άτομα αυτά είχαν προσβληθεί από τόν ιό της Φ. Ν. Χ., ενώ πολλοί άλλοι πού και αυτοί είχαν έκτεθει κατά τόν ίδιο τρόπο στον ιό, δεν παρουσίασαν τίποτε⁽¹⁾.

Τό καλοκαίρι του 1979 μάς έστειλαν συνάδελφοι του Άγροτικού Κτηνιατρικού Μάνδρας Άττικής παθολογικό ύλικό από χοιρινά πού παρουσίαζαν χωλότητα με ύποψία Άφθώδους Πυρετού.

* Άνακοινώθηκε στο 1ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γεωτεχνικών Έρευνών, Χαλκιδική, 5-8 Μαΐου 1981.

** Κτηνιατρικό Ίνστιτούτο Άφθώδους Πυρετού, Άγία Παρασκευή Άττικής.

*** FMD Institute Ag. Paraskevi, Attiki, Greece.

Μετά τόν αποκλεισμό τοῦ Ἐφθώδους Πυρετοῦ ἐρευνήθηκε ἡ περίπτωση Φ. Ν. Χ. Ἀπό τὰ παθολογικά ὕλικά ἀπομονώθηκε ἰός Φ. Ν. Χ.⁽⁵⁾

Δεκαπέντε μέρες μετά τήν παραλαβή τοῦ παθολογικοῦ ὕλικου καί τήν ἀπομόνωση τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ., ἓνα ἄτομο τοῦ πλυντηρίου ὑαλίνων ὑλικῶν τοῦ Ἰδρύματός μας παρουσίασε ἀλλοιώσεις στοῦς βλεννογόνους τῆς στοματικῆς κοιλότητος καί τῆς γλώσσας. Παρά τήν συμπτωματική θεραπεία τοῦ θεράποντος ἱατροῦ τὰ συμπτώματα παρέμειναν ἐπὶ 15 ἡμέρες.

Κατά τήν ἀναπαραγωγή τῆς νόσου σέ χοιρινά μέ κυτταρικό ἰό τῆς Φ. Ν. Χ. ἓνα ἄτομο τρυπήθηκε κατά λάθος στό δάκτυλο (ἐνδομυϊκῶς) μέ τήν βελόνα τῆς σύριγγος πού εἶχε τόν ἰό.

Μέ τήν ἐπεξεργασία τοῦ παθολογικοῦ ὕλικου καί τήν διάγνωση τῆς νόσου ἀσχολήθηκαν σὺν Κτηνιατρικό Ἰνστιτούτο Ἐφθώδους Πυρετοῦ ἕξ (6) ἄτομα, ἐνῶ στά πλαίσια τῆς κλινικῆς διαγνώσεως, λήψεως καί ἀποστολῆς παθολογικοῦ ὕλικου ἀσχολήθηκαν κυρίως τρεῖς συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι ἤρθαν κατ' αὐτόν τόν τρόπο σέ ἐπαφή μέ τὰ μολυσμένα ζῶα καί θά μπορούσαν νά προσβληθοῦν ἀπό τόν ἰό.

Ἐπιπλέον ἀπό ὅλα αὐτά προσπαθήσαμε νά μελετήσουμε ὁρολογικῶς ἐάν κάποιος ἀπό τὰ ἄτομα αὐτά παρουσίασε εἰδικά ἀντισώματα κατά τοῦ πρόσφατα ἀπομονωθέντος ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ., δηλαδή, ἂν κάτω ἀπὸ τίς συνθηκῆς ἐργασίας μας θά μπορούσε νά μεταδοθεῖ ὁ ἰός τῆς Φ. Ν. Χ. στόν ἄνθρωπο.

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

Ἵοι:

Ἐγινε αἰμόληψία ἀπὸ πέντε ἄτομα (ἡλικίας 30-48 ἐτῶν) τοῦ Ἰδρύματός μας πού ἐργάστηκαν μέ τόν ἰό τῆς Φ. Ν. Χ. κατά τήν ἐπεξεργασία τῶν παθολογικῶν ὑλικῶν, τήν διάγνωση καί ἀναπαραγωγή τῆς νόσου. Ἡ αἰμόληψία αὐτὴ ἐγινε 3 ἐβδομάδες μετά τήν ἀπομόνωση τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. Ἀπὸ τὸ ἄτομο πού τυχαία τρυπήθηκε μέ βελόνα μολυσμένη ἀπὸ ἰό Φ. Ν. Χ., δὲν ἐλήφθη αἷμα.

Μᾶς ἐστάλησαν ἐπίσης δείγματα ὀρῶν ἀπὸ τρεῖς συναδέλφους τοῦ Ἀγροτικοῦ Κτηνιατρικοῦ Μάνδρας πού ἐπανειλημμένα ἐργάστηκαν στήν περιοχή τῆς ἐστίας τῆς νόσου. Ἡ αἰμόληψία αὐτὴ ἐγινε 10 μῆνες μετά τήν ἐμφάνιση τῆς νόσου*.

Ἐπίσης ἐγινε αἰμόληψία ἀπὸ χοιρινὸ τὸ ὁποῖον μολύνθηκε ὑποδορεῖως στήν στεφανιαία περιοχή τῶν ποδιῶν. Τὸ χοιρινὸ αὐτὸ εἶχε παρουσιάσει χαρακτηριστικὰ κλινικὰ συμπτώματα (εἰκ. 1), καί ὁρολογικῶς εἶχε εἰδικὰ ἀντισώματα κατά τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ.⁽⁵⁾.

Ἵός:

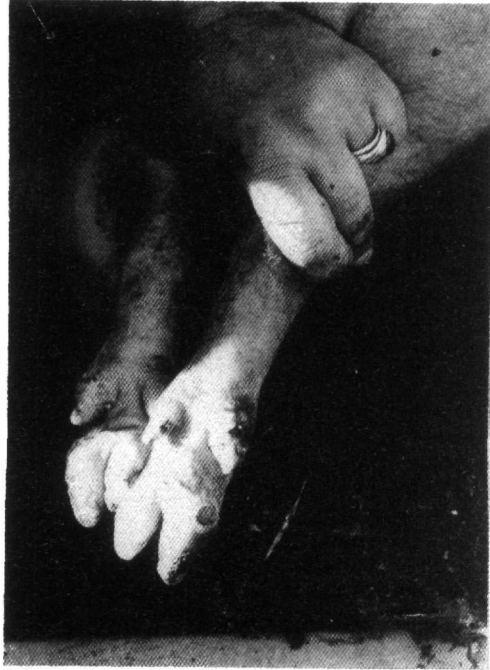
Ἵως ἰός γιὰ τήν ὀροεξουδετέρωση (καί γιὰ τήν μόλυνση τοῦ χοίρου) χρησιμοποιήθηκε ὁ ἰός τῆς Φ. Ν. Χ. Ἑλλάς 1979 πού εἶχαμε ἀπομονώσει ἀπὸ τὸ παθολογικὸ ὕλικὸ χοίρων⁽⁵⁾.

Γιὰ τήν ἀνίχνευση εἰδικῶν ἀντισωμάτων κατά τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. ἐφάρμοσαμε τήν μέθοδο τῆς ὀροεξουδετερώσεως καί τήν ἀνοσοδιάχυση.

Ἵοροεξουδετέρωση⁽⁵⁾:

Ἵποδιπλάσιες ἀραιώσεις ὀρῶν ἀναμίχθηκαν μέ ἴσο ὄγκο ἀραιώσεως ἰοῦ

1 Τοὺς συναδέλφους κ. κ. Ζαφειρίου, Γεωργακόπουλον καί Σταύρου τοῦ Ἀγροτικοῦ Κτηνιατρικοῦ Μάνδρας, εὐχαριστοῦμε θερμῶς γιὰ τήν ἀποστολὴ δειγμάτων ὀρῶν ἀνθρώπου.

Φωτ. 1: Ἀλλοιώσεις (διαρρηγμένες ἄφθες) στὰ ἄκρα χοίρου μετὰ ἀπὸ μόλυνση ἐξ ἐπαφῆς μὲ πειραματικῶς μολυνθέντα χοῖρον.

Φ. Ν. Χ. μὲ 1000 TCID 50 (κυτταροπαθογόνες μονάδες) ἰοῦ κατὰ κ.έκ. καὶ ἐπώασθηκε 60'/37°C.

Ἀπὸ τὸ μίγμα ὁροῦ-ιοῦ ἐνοφθαλμίστηκαν 0,20 κ. ἐκ. ἀνὰ δοκιμαστικὸ σωλήνα μὲ πλήρες ταπήτιο μονοκυτταρικήσ στιβάδας κυττάρων χοιρείου προελεύσεως (IBRS-2). Ἡ τελικὴ ἀνάγνωση ἔγινε ὕστερα ἀπὸ 5-θήμερη ἐπώαση στοὺς 37°C.

Ἀνοσοδιάχυση⁽⁶⁾

Ἡ ἀνοσοδιάχυση ἔγινε σὲ ἀγαρόζη σὲ πλαστικὰ τρυβλία. 15 κ. ἐκ. ἀγαρόζης 0, 75% μέσα σὲ RBS μὲ προσθήκη συντηρητικοῦ 0,1% Sodium Azide προστέθηκε ἀνὰ τρυβλίο. Μὲ εἰδικὸ κυλινδρικό κόπτη διανοίχθηκαν οἱ ἀντίστοιχες κοιλότητες στοὺς πῆκτωμα. Οἱ ὄροι χρησιμοποιήθηκαν ἀναραιώτοι, ἐνῶ ὁ ἰὸς συμπυκνώθηκε 200 φορές. Ὡς ὄροι ἀναφορᾶς χρησιμοποιήθηκαν Ἀγγλικοὶ ὄροι ὑπερανοσοποιημένων ἰνδοχοίρων μὲ ἰὸ Φ. Ν. Χ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Κανένας ἀπὸ τοὺς 8 ὁρούς ποὺ ἐξετάσαμε δὲν ἔδωσε εἰδικὴ γραμμὴ ἰζηματιῶν ἐναντι τοῦ ἰοῦ τῆσ Φ. Ν. Χ. στὴν ἀνοσοδιάχυση, δηλαδὴ βρέθηκαν ἀρνητικοί.

Στήν όροεξουδετέρωση, όπως φαίνεται και στόν πίνακα, από τούς 8 όρους οί τρεΐς (δύο κλινικών και ένός έργαστηριακού) ήσαν τελείως άρνητικοί. Ό όρος τών ύπολοίπων τεσσάρων έργαστηριακών έδωσε πολύ χαμηλό τίτλο (1:3 έως 1:4). Ό όρος τοϋ άτόμου που είχε παρουσίασει άλλιώσεις τών βλεννογόνων τής στοματικής κοιλότητας έδωσε επίσης πολύ χαμηλό τίτλο (1:3).

Ό όρος ένός κλινικού (κτηνίατρος που άσχολήθηκε με τήν κλινική διάγνωση, λήψη και άποστολή παθολογικού ύλικου κ. λ. π.) έδωσε τίτλο 1:24.

Ό ύπάλληλος, που είχε τρυπηθεί κατά λάθος με βελόνα μολυσμένη με ιό τής Φ. Ν. Χ., δέν παρουσίασε καμία κλινική νόσο. Η περίπτωση αυτή δέν μελετήθηκε όρολογικώς για τεχνικούς λόγους.

Οί τίτλοι όρων χοίρων στήν όροεξουδετέρωση μέχρι 1:16 θεωρούνται άρνητικοί, 1:16 έως 1:32 άμφίβολοι και άνω τοϋ 1:32 θεωρούνται θετικοί^(11,12,13).

Κατά τούς Burrows και σύν.⁽¹²⁾ οί τίτλοι τών άντισωμάτων στους χοίρους κατά τήν κλινική νόσο είναι και παραμένουν ύψηλοί τουλάχιστον 4 μήνες, ένώ στήν ύποκλινική μορφή είναι χαμηλότεροι και μάλλον έξαφανίζονται ταχέως.

Σέ πειραματικώς μολυθέντα χοιρινά ό τίτλος έξουδετερωτικών άντισωμάτων 5 μήνες μετά τήν μόλυνση είναι άκόμη πολύ ύψηλός και είναι $\geq 1:1024$ ⁽³⁾.

Ό Sörensen⁽¹⁴⁾ που μόλυνε πειραματικώς χοιρινά, διαπίστωσε ότι δέν ύπάρχει μείωση τοϋ τίτλου τών άντισωμάτων 6 μήνες μετά τήν μόλυνση.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Άποτελέσματα όρολογικών έξετάσεων όρων ανθρώπων ως πρός τόν ιό τής Φ. Ν. Χ

a/a	Εΐδος Έργασίας	Τίτλος όρου
1.	Έργαστηριακώς	1:4
2.	-»-	1:3
3.	-»-	1:3
4.	-»-	0
5.	-»-	1:3*
6.	Κλινικός	1:24
7.	-»-	0
8.	-»-	0

* Ό 5 είχε παρουσίασει άλλιώσεις στήν στοματική κοιλότητα.

Οί Brown και συν.^(1,7) παίρνοντας άφορμή τὸ γεγονός, ὅτι ὑπάλληλοι τοῦ Ἰδρύματός των πού ἐργαζόντουσαν μετὰ τὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ. παρουσίασαν συμπτώματα παρόμοια μετὰ ἐκεῖνα τῶν ἰῶν Cocksackie, μελέτησαν τὴν περίπτωση ὁρολογικῶς.

Τὰ περισσότερα αὐτὰ ἄτομα εἶχαν ὑψηλὸ τίτλο ἀντισωμάτων κατὰ τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. μερικὲς ἐβδομάδες μετὰ τὴν νόσο. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπάρχει στενὴ ὁρολογικὴ σχέση μετὰ τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. καὶ τῶν ἰῶν Cocksackie B₅^(7,9), μελετήθηκε, ἂν τὰ ἀντισώματα αὐτὰ ὀφείλονταν πράγματι στὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ.

Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ ἐφαρμόστηκε ἡ δοκιμὴ διπλῆς ἀνοσοδιαχύσεως, ὅπου μετὰ τὴν χρῆση ὁμόλογων ὑπερανόσων ὀρῶν μπορεῖ νὰ διαφοροποιηθεῖ ὁ ἰὸς τῆς Φ. Ν. Χ. ἀπὸ τοὺς ἰοὺς Cocksackie B₅, καὶ διαπιστώθηκε ὅτι πράγματι τὰ ἄτομα πού εἶχαν ἀρρωστήσει, εἶχαν προσβληθεῖ ἀπὸ τὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ.⁽¹⁾

Οἱ Kubin καὶ συν.⁽³⁾ ἐξέτασαν 9 ἐργαστηριακοὺς πού εἶχαν ἔρθει σ' ἐπαφὴ μετὰ τὸν ἰὸ κατὰ τὴν ἐργασία των.

Ἀπὸ τὰ 9 αὐτὰ ἄτομα οἱ 5 ἦσαν τελειῶς ἀρνητικοί, οἱ 2 εἶχαν πολὺ χαμηλὸ τίτλο (1:2 καὶ 1:4) καὶ οἱ 2 εἶχαν τίτλο ἄνω τοῦ 1:32 (1:64 καὶ 1:128) ὡς πρὸς Φ. Ν. Χ. Οἱ ἴδιοι ὀροί, πού ἐξετάστηκαν καὶ ὡς πρὸς Cocksackie B₅, βρέθηκαν 7 τελειῶς ἀρνητικοί, ἐνῶ δύο πού ἦσαν θετικοί ὡς πρὸς Φ. Ν. Χ. εἶχαν πολὺ ὑψηλότερο τίτλο ὡς πρὸς τὸν ἰὸ Cocksackie (1:1024), πρᾶγμα πού φανερώνει ὅτι μᾶλλον ἐπρόκειτο γιὰ προηγούμενη μόλυνση ἀπὸ ἰὸ Cocksackie.

Τὸ στέλεχος τοῦ ἰοῦ τῆς ΦΝΧ, πού ἀπομονώσαμε καὶ ἐργαστήκαμε στὴν δικὴ μας περίπτωση, πρόκειται γιὰ ἓνα στέλεχος πολὺ ὅμοιο (ἠλεκτροφορικῶς) μετὰ τὸ στέλεχος UK 27/72, πού ἀπομονώθηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἀγγλία⁽¹⁰⁾ καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶχαν προσβληθεῖ οἱ ἐργαστηριακοὶ πού ἀσχολήθηκαν μετὰ τὴν διάγνωση καὶ ἀναπαραγωγὴ τῆς νόσου.

Οἱ δικές μας ἐξετάσεις, παρὰ τὸ ἀρνητικὸ ἀποτέλεσμα, ἀποκτοῦν ἰδιαίτερη σημασία ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι τυχαία ἀλλὰ γιὰ πρώτη φορὰ μολύνθηκε σίγουρα ἄνθρωπος μετὰ ἰὸ Φ. Ν. Χ, πού παρόμοιό του στέλεχος εἶχε προξενήσει κλινικὴ νόσο σὲ ἄτομα, πού εἶχαν μολυνθεῖ κατὰ τὴν συνηθισμένη ἐργασία μετὰ τὸν ἰὸ σὲ ἐργαστήριον.

Τὸ ἄτομο τοῦ πλυντηρίου, πού παρουσίασε ἀλλοιώσεις στοὺς βλεννογόνους τῆς στοματικῆς κοιλότητος μόλις δύο ἐβδομάδες μετὰ τὴν ἀπομόνωση τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ, ἐπειδὴ εἶχε πολὺ χαμηλὸ τίτλο (1:3), φαίνεται πὼς ὀφείλονταν σὲ κάποια ἄλλη αἰτία.

Ἀπὸ τίς παρατηρήσεις πού ὑπάρχουν στὴν διεθνή βιβλιογραφία σχετικὰ μετὰ τὴν μεταδοτικότητα τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. στὸν ἄνθρωπο, ἀναφέρονται μόνον σὲ ἄτομα ἐργαστηρίων.

Στὴν περίπτωσή μας, ὁ ὀρὸς πού εἶχε τίτλο κοντὰ στὰ θετικὰ ὄρια, προέρχονταν ἀπὸ κτηνίατρο πού ἐργάστηκε ἔξω στὴν πράξη κατὰ τὴν διάγνωση, λήψη παθολογικῶν ὑλικῶν, αἵματος κλπ. Ἀπὸ τίς πληροφορίες πού εἶχαμε, τὸ ἄτομο αὐτὸ δὲν εἶχε παρουσιάσει καμία ἐνόχληση κατὰ τὸ διάστημα μετὰ τὴν ἐμφάνισέως τῆς νόσου στὰ χοιρινὰ τῆς πρώτης ἐστίας καὶ τῆς αἰμοληψίας ἀπὸ

τὸ ἴδιο ἄτομο. Ἄν τὸ ἄτομο αὐτὸ εἶχε μολυνθεῖ ἀπὸ τὸν ἰό, ἡ κατάσταση θὰ πρέπει νὰ παρέμεινε σὲ ὑποκλινικὴ μορφή, ἢ ὁποία κατὰ τοὺς Burrows καὶ συν⁽¹²⁾ δίνει χαμηλὸ τίτλο, ποὺ ἐξαφανίζεται πολὺ γρήγορα.

Ἐπειδὴ ὁμως ἐγινε μόνον μία αἰμοληψία καὶ τὰ ἀντισώματα ποὺ ἔδωσαν τίτλο στὰ ὄρια τοῦ ἀμφίβολου (1:24) δὲν διαφοροποιήθηκαν ἐναντι τῶν ἰῶν Coxsackie, δὲν μπορούμε νὰ ποῦμε ἂν τὸ ἄτομο αὐτὸ εἶχε πράγματι κάποια ἐμπειρία μὲ τὸν ἰό τῆς Φ. Ν. Χ.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ἐξετάσαμε ὄρους 9 ἀνθρώπων, ποὺ ἀπὸ τὴν φύση τῆς ἐργασίας των, θὰ μπορούσαν νὰ εἶχαν μολυνθεῖ ἀπὸ τὸν ἰό τῆς Φ. Ν. Χ., ποὺ ἀπομονώθηκε τὸ καλοκαίρι τοῦ 1979 στὴν Ἑλλάδα.

Στὴν δοκιμὴ τῆς διπλῆς ἀνοσοδιαχύσεως βρέθηκαν ὄλοι οἱ ὄροι ἀρνητικοί.

Στὴν ὁροεξουδετέρωση οἱ δύο ἀπὸ τοὺς τρεῖς ὄρους ποὺ προέρχονταν ἀπὸ κτηνίατρος, ποὺ ἀσχολήθηκαν μὲ τὴν κλινικὴ διάγνωση, λήψη παθολογικῶν ὑλικῶν καὶ αἵματος, ἦταν τελείως ἀρνητικοί, ἐνῶ ὁ τρίτος ὄρος ἔδωσε τίτλο 1:24. Ἐπειδὴ ὁμως ἐγινε μόνον μία αἰμοληψία ἀπὸ τὸ ἄτομο αὐτὸ καὶ τὰ ἀντισώματα δὲν διαφοροποιήθηκαν ἐναντι τῶν ἰῶν Coxsackie, δὲν μπορούμε νὰ ποῦμε ἂν τὸ ἄτομο αὐτὸ ἦρθε σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν ἰό τῆς Φ. Ν. Χ.

Ἐνας ἐργαστηριακὸς (κτηνίατρος), ποὺ τυχαία μολύνθηκε ἐνδομυϊκῶς μὲ ἰό Φ. Ν. Χ./Ἑλλάς 1979, δὲν παρουσίασε καμία κλινικὴ νόσο. Ἐνας ἄλλος ἐργαστηριακὸς, ποὺ εἶχε παρουσιάσει παθολογικὲς ἀλλοιώσεις τῶν βλεννογόνων τῆς στοματικῆς κοιλότητος δύο ἐβδομάδες μετὰ τὴν ἀπομόνωση τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. στὸ Ἴδρυμά μας, εἶχε πολὺ χαμηλὸ τίτλο (1:3) ἐξουδετερωτικῶν ἀντισωμάτων κατὰ τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ.

Οἱ ὄροι τῶν ἄλλων ἐργαστηριακῶν ἔδωσαν ἐπίσης πολὺ χαμηλὸ τίτλο ἐξουδετερωτικῶν ἀντισωμάτων (1:3, 1:4).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Brown, F., Goodridge and Burrows, R. (1976): Infection of man by SVD-Virus. *J. Comp. Path.*, 86, 409^z.
2. Report of the meeting of the executive committee of the European Commission for the control of Foot-and-Mouth Disease: Rome, 2-5 April 1974.
3. Kubin, G., Al-Nuktah, M.: Résultats préliminaires des études serologiques sur porc chez des porcs en Autriche XIVème confèr de la Commis. de la Fièvre Aphteuse de l' O. I. E Paris 1975
4. Donaldson, A.,I., Feris N. P. (1974): Airborne stability of SVD virus. *Vet Rec.*, 95,19.
5. Δημητριάδης, Ι. Α., Παππούς, Χ., καὶ Μπρόβας Δ. (1979): Ἐστία Φυσαλιδώδους Νόσου τῶν Χοίρων στὴν Ἑλλάδα: Δελτ. Ἑλλην. Κτην. Ἐταιρ. 30,265-276

6. Δημητριάδης, Ι. Α., Παπποῦς, Χ., Ζαφειρίου, Γ. , Χατζής, Θ., Γεωργακόπουλος, Κ (1981): Φυσαλιδώδης Νόσος τῶν χοίρων. Ὀρολογική ἔρευνα μὲ τὴ δοκιμὴ τῆς διπλῆς ἀνοσοδιαχύσεως. 1ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γεωτεχνικῶν Ἐρευνῶν, Χαλκιδική, 5-8 Μαΐου.
7. Brown, F., Tablot, P. Burrows, R. (1973): Antigenic differences between isolates of SVD-Virus and their relationship to Coxsackie B5 virus. Nature, 245, 315-316
8. Brown, F, and Wild T. F (1974): Variation in the Coxsackie virus type B5 and its possible role in the etiology of SVD. Intervirology, 3, 125-128
9. Graves, J. H. (1973): Serological relationship of SVD-Virus and Coxsackie B5 virus. Nature. 243, 314-315
10. Brooksby, B. (1979): Προσωπικὴ ἐπιστολὴ πρὸς Κτην. Ἴνστ. Ἄφθ. Πυρ. 19 Ὀκτωβρίου.
11. Hedger, R.S., Pereira, H. G. (1975): La serologie de la maladie vesiculeuse du porc. XIVeme conf. Commis. Fievre Aphteuse O. I. E. Paris
12. Burrows, R., Greig, D., Goodridge, D. (1973): Swine vesicular disease. Research in Veterinary Science, 15, 141-144
13. Mowat, G.N., Prince, M. J., Spier R. E., Staple R. F. (1974): Preliminary studies of the development of a SVD-vaccine. Arch. Virus Forsch 44, 350-360
14. Sørensen, K. J (1974): SVDisease. Vet. Bull. 44, 4, 1573